

19 May, 2023

Isidoros Parlamas • horistics@gmail.com

On Fanny Slotorub's skriveguiden "At Skrive" • Modul 4, Sprogskole, Vejle

Fanny Slotorub's skriveguiden "At Skrive," is by most accounts a very well written book. However, it also contains very serious mistakes that lead to confusion.

For example, on page 3, Fanny defines the **main clause/hovedsætning** as:

Konjunktioner

Konjunktioner er ord, der binder sætninger sammen, enten to hovedsætninger eller en hovedsætning og en ledsætning.

En **hovedsætning** (HS) = en sætning som kan stå alene, fx Vi spiser. / **For** vi er sultne.

En **ledsætning** (LS) = kan ikke stå alene, men skal stå sammen med en hovedsætning. Ledsætningen kan både stå før og efter hovedsætningen, fx

Vi spiser, **når** du kommer.

eller **Når** du kommer, spiser vi.

hovedsætning

ledsætning

ledsætning

hovedsætning

Hovedsætningskonjunktioner

Der er 5 hovedsætningskonjunktioner:

og men eller for så

Ledsætningskonjunktioner

De mest almindelige er:

at	om	fordi	eftersom	selvom
da	når	idet	mens	hvorimod
før	inden	indtil	siden	dengang
så	der	som	end	ligesom
hvis				

Hv-ordene:
hvem / hvor / hvornår / hvorfor / hvad / hvordan osv.

3

En hovedsætning (HS) = en sætning som kan stå alene, fx Vi spiser. / **For** vi er sultne.

A main clause (MC) = is a clause that can stand on its own, e.g. We eat. / **Because** we are hungry.

Fanny's definition of a main clause is correct but *For vi er sultne* / *Because we are hungry*, cannot stand on its own and, therefore, it contradicts her very own definition of a main clause. This obvious contradiction opens Pandora's grammar box.

Let us examine Fanny's examples more closely by creating a very short dialog.

Dialogue

1. **Theo:**
— You know something Mary, because we are hungry.
2. **Mary:**
— What are you talking about, Theo?

It is obvious that *because we are hungry* cannot stand on its own because the information it provides is not sufficient for the context to make any sense, and **that conclusion** has very serious implications because, for one, it renders *because we are hungry* a **subordinate clause / ledsætning**.

So, what Fanny claims to be a main clause is, by her very own definition, a subordinate clause because it cannot stand on its own.

But how can that be? After all, Fanny must be a grammarian on Danish. Her definition of a main clause is correct. What is the problem then? How has she managed to overlook the contradiction?

This is one of my questions.

Furthermore, as you can see on page 3, Fanny lists *for* as a conjunction which introduces main clauses but, as we have already seen, *for* introduces subordinate clauses.

for, then, is a *ledsætningskonjunktioner* and not a *hovedsætningskonjunktioner*.

It seems that once a fundamental mistake has been made, it is unavoidable that more mistakes follow.

On page 8, the problem manifests itself again:

For og fordi

for = en hovedsætningskonjunktion = en forklaring

(på det man siger i den første hovedsætning)

Han kom ikke i skole, **for** han blev pludselig syg.

fordi = en ledsætningskonjunktion = en årsag

(der ligger forud for den foregående sætning)

Han kom ikke i skole, **fordi** han pludselig blev syg.

Oftentimes **for** and **fordi** are used synonymously, as explanation and cause often fall together. But you can't use **fordi** in these sentences:

1. Hun har sikkert tømmermænd, **for** hun har brækket sig hele morgenen.
2. Han er nok kørt ind til byen, **for** hans bil er væk.
3. Det bliver nok varmere i morgen, **for** meteorologerne siger, at temperaturen stiger.

Let us create another dialog, this time in Danish, to check whether the clause introduced by *for* can stand on its own / is a main clause:

Dialogue

1. **Theo:**
— Mary, for han pludselig blev syg.
2. **Mary:**
— Hvad taler du om, Theo?

Again, it is obvious that the main clause is *Han kom ikke i skole*, and the subordinate clause is *for han blev pludselig syg*.

The question persists: How can Fanny, an experienced grammarian, have overlooked the problem here?

(to be continued)